

A Pécsi Ítéltábla a dr. Princz Kornél ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Csapó Péter ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen - szerzői jogdíj megfizetése iránt a Törvényszék 2016. április 5. napján kelt .../7. szám alatti végzése ellen az alperes által 8. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 12.700 (tizenkettőezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget és az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 15.000 (tizenötezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezett ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 187.996 forint szerzői jogdíjat, annak 2015. március 27. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 % ponttal növelt mértékű késedelmi kamatát, valamint perköltséget. Megállapította, hogy az alperes bejegyzett ügyvezetője, **Gy.** 2015. március 4. napján aláírta a zeneművek és kereskedelmi célból kiadott hangfelvételek felhasználására vonatkozó adatszolgáltatási lap és felhasználási engedély elnevezésű felperes által készített nyomtatványt, mely szerint az alperes a ... szám alatti, 1000 fő befogadóképességű stadionban a ... alatt a sportrendezvények háttérzenéjét biztosította 2014. január 1. és december 1. között 15 alkalommal. Az alperes ezzel elismerte a korábbi időszakra vonatkozóan a szerzői jogdíjfizetési kötelezettségét, azaz azt, hogy az Szjt. 94. § (1) bekezdés e) pontja alapján 187.996 forint szerzői jogdíj megfizetésére köteles. Az alperes védekezésével kapcsolatban utalt arra, hogy tájékoztatta az alperest a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján, hogy a felperesi adatlappal szemben annak bizonyítása őt terheli, hogy a sportrendezvényeken zeneszolgáltatás, zenefelhasználást nem végzett, ennek a kötelezettségének azonban az alperes nem tett eleget. A fizetési késedelem körében utalt arra, hogy a fizetési kötelezettség a jogosulatlan felhasználással nyomban bekövetkezett, a szerzői jogdíjjal az alperes jogalap nélkül gazdagodott, ezért a Ptk. 364.§-a alapján alkalmazandó 360.§ (1) bekezdése alapján a jogdíj után késedelmi kamat fizetésére is köteles.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását. Elismerte, hogy a felek között a felhasználói szerződés 2015-ben létrejött, amely 2014-re visszamenőleges hatályú, azonban az volt az

álláspontja, hogy e szerződés ellenére sem terheli az alperest jogdíjfizetési kötelezettség, mert az a perrel érintett időszakban, a megjelölt helyszínen jogdíjköteles zeneszolgáltatást, zenefelhasználást nem végzett. Álláspontja szerint a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján az ezzel ellentétes tényállítás bizonyítása a felperest terhelte. A késedelmi kamat körében arra hivatkozott, hogy a felperes elmulasztotta a „Jogdíjfizetési Értesítő” megküldését, így fizetési késedelembe nem esett.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg, az abból levont jogi következtetése és így az érdemi döntése is helyes, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp.254.§ (3) bekezdése alapján, helyes indokaira figyelemmel helybenhagyta.

A fellebbezéssel összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra utal:

A Pp. 164.§ (1) bekezdése a perben a bizonyítás terhét arra a félre hárítja, akinek érdekében áll, hogy a bíróság valamely körülményt valónak fogadjon el. A felperesnek kellett ezért a perben bizonyítania azt, hogy az alperesnek jogdíj fizetési kötelezettsége beállt. E bizonyítási kötelezettségének - az elsőfokú bíróság helyes okfejtése szerint - a 2015. március 4-én kiállított, és az alperes által szabályosan aláírt adatlappal eleget tett. Helyesen tájékoztatta ezért az elsőfokú bíróság alperest arról, hogy a csatolt okiratban foglaltak ellenkezőjének a bizonyítása őt terheli, az alperes azonban bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak az alperes kamatfizetési kötelezettsége tekintetében kifejtett jogi álláspontjával. Az adatlap alapján megállapítható tényként, hogy történt zeneszolgáltatás, és az is megállapítható, hogy azt az Szjt. 25.§ (4) bekezdése alapján az alperes nem jelentette be, így az Szjt. 94.§ (1) bekezdés e) pontja alapján szerzői jogdíjfizetési kötelezettség terheli, melynek fizetésével késedelembe esett függetlenül attól, hogy a „Jogdíjfizetési Értesítőket” átvette-e vagy nem. Utal arra a másodfokú bíróság, hogy a jogdíj megfizetésére irányuló igény érvényesítésének nem feltétele az értesítő kiállítása, ugyanis a jogdíjfizetési kötelezettséget a tényleges nyilvános zenefelhasználás alapozza meg, ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt (BDT2008.1793.).

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a másodfokú eljárásban felmerült költségek megfizetésére, amely áll a felperest képviselő ügyvéd munkadíjából, ennek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, valamint a 4/A.§ alapján állapította meg. Köteles továbbá a feljegyzett másodfokú eljárási illeték megfizetésére is az Itv.74.§ (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján.

P é c s, 2016. szeptember 23.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró

